

Der barocke Altar soll entfernt und durch einen mit dem andern Seitenaltare korrespondierenden ersetzt werden. Der alte Altar soll in eine andere Kirche kommen oder, falls sich dies nicht durchführen liesse, die Statuen und zwei Olbilder ins Diözesanmuseum übertragen werden. Die Z.K. pflegt weitere Erhebungen.

MDZK: št.III.F.8, l.192 1909: Tätigkeitsbericht.

Fr. Kovačič: V spomin Mateju Slekovcu.

Sv. Jožef pri Mariboru. Sl. Gosp. 1897, št. 38, 39, 40, 42, 44-46. Tiskani spisi:

ČZN. I. 1904. str. 63 64.

Poleg prejšnjih treh podružnic je limburška cerkev dobila sedaj še črto, namreč sv. Jožefa v Studencih pri Mariboru (opomba: Zgodovino te cerkve je opisal rajni M. Slekovec v "Slov. Gospodarju" 1897, št. 38-40, 42, 44-46) katero je okoli l. 1675 postavil mariborski župan Valentin Weworgo ali Bevorgo (arhidijakon ga je v svojem vizitacijskem poročilu imenuje Dewevorgo, ime je očitno izopačeno prvotno italijansko di Borgo). Moti se Slekovec, ki trdi, da je lavantinski škof Franc grof Stadion s poobalstilom ~~papškega~~ papeškega nuncija posvetil to cerkev 17. junija 1684. Tega dne je pač izdal dunajski nuncij imenovanemu škofu pooblastilo, ker 12. julija i. l. je to cerkev iz Limbuša obiskal arhidijakon ter našel, da je na oltarju preozek prenosni grobek (portatile). Če bi bila cerkev že od škofa posvečena (consecrata), bi bil posvečen pač tudi oltar in tak oltar ne potrebuje portatila. Ker je Weworgo hotel to cerkev popolnoma izvzeti iz od oblasti limburškega vikarja in hočkega

nadžupnika, je arhidijakon zapretil, da se cerkev zapre, ako Wevorgo v 4 tednih ne pripozna pravic limburškega župnika, oziroma vikarja do te cerkve. In res je nad cerkvijo bil izrečen celo interdikt, katerega je arhidijakon celjski dvignil šele z odlokom 3. junija 1685, ko je bila zagotovljena podložnost cerkve pod limburško župnijo. (opomba: Nadškofijski arhiv v Vidmu na Laškem Viste dioecesis vl. XVI.) Tudi hčki nadžupnik dr. Anton Testa je vložil tožbo v Rimu in pri vladi ter mu je l. 1687. bilo priznano patronstvo nad to cerkvijo.

b Fr. Kovačič: Dostavek k članku Limbuš pri Mariboru.

ČZN. XI. 1914. str. 81.

V dostavku k Limburški kroniki v "Casopisu" 1914 str. 81. sem zavrnil Slekovčevo trditev, da bi bil lavantinski škof Franc grof Stadion 17. junija 1684. posvetil to cerkev. Kot dokaz za to sem navedel takrat le, da vizitacijski zapisnik savinjskega arhidijakona dne 12. julija i. l. omenja na velikem oltarju prenosni grobek, torej predpostavlja, da oltar ni bil posvečen, potem pa tudi cerkev ne. - Meseca septembra sem našel tudi direkten in pozitiven odgovor na to v nadškofijskem arhivu v Gorici. Ododotni vizitacijski zapisnik iz l. 1766 izrecno pravi (str. 79), da je šele 5. julija 1766 nadškof Karol Mihael grof Attems posvetil limburško podružnico sv. Jožefa zunaj Maribora. Zapisnik pravi, da je bila cerkev prostorna in prav lepo okrašena. Od oltarjev je bil posvečen le veliki oltar, - pač isti, ki so ga pred nekaterimi leti odstranili. Vloženb so bili vanj ostanki mučencev sv. Severa in Leata. Ščitniške (vogtijske) pravice je imelo takrat mesto Maribor kakor tudi pravico prezentacije beneficijata.

Fr. Kovačič: Cerkev sv. Jožefa pri Mariboru, Mala izvestja.

ČZN. XI. 1914. str. 170.